

عبور از تاریکی

سردار که در بدترین زمان ممکن مصدوم شد، آماده بازگشت به میدان است

نگته بازی

می‌توانید به آمریکا و ولز ببازید

دوستان بعضا مطالب و گزارش‌هایی در رسانه‌ها کار می‌کنند که به واقع شگفت‌انگیز است. مثلاً در گزارشی فوق‌سری از قول کارلوس کی‌روش نوشته‌اند سرمربی تیم ملی به بازیکنانش گفته: «به هیچ وجه حق ندارید در برابر انگلستان شکست بخورید.» بعد احتمالاً ادامه داستان اینطور می‌بوده که بازیکنان پرسیده‌اند: «آقا اجازه؛ به ولز و آمریکا چطور؟ می‌توانیم جلوی آنها شکست بخوریم؟» کی‌روش هم جواب داده: «بله بچه‌های خوبم. مشکل من فقط بازی با انگلیس است، با بقیه چیزها کاری ندارم.» «خب خوش انصاف‌ها! شما کدام مربی را در طول تاریخ سراغ دارید که به بازیکنانش گفته باشد حق دارید ببازید؟ طبیعی است که مربی، هر قدر هم که تیم حریف نامدار و پر قدرت باشد، سعی می‌کند به شاگردانش اعتماد به نفس بدهد و روحیه شکست‌ناپذیری را در آنها تقویت کند. آیا توقع دیگری داشتید؟»

دره دقیقه، چه کند؟

داستان علی‌علی‌پور هم در ژیل ویسته عجیب و غریب شده است. قاعدتاً وقتی تیمی خوب نتیجه نمی‌گیرد و در حال تحمل شکست‌های پیاپی است، سرمربی باید دست به تغییراتی بزند اما حتی این فرمول قدیمی هم نجات‌بخش علی‌پور نشده است. مهاجم ایرانی ژیل ویسته در هیچ‌یک از مسابقات این فصل تیمش به عنوان بازیکن اصلی به میدان نرفته و البته همبازیانش هم پشت سر هم در حال شکست خوردن هستند. این تیم مقابل پورتیمونزه هم تن به شکست ۲ بر یک داد تا در رده شانزدهم جدول ۱۸ تیمی برتغال بماند. سرمربی ژیل ویسته در این بازی لطف کرد و علی‌پور را در ۵ دقیقه پایانی به میدان فرستاد؛ تقریباً به اندازه زمان بازی او در هفته‌های گذشته. علی‌پور که هیچ، خداوکیلی لیونل مسی در ۵ دقیقه چه کار می‌تواند بکند؟

اصلاً قهرمان جهان می‌شوند

با نزدیک شدن به زمان برگزاری مسابقات جام جهانی، بازار پیش‌بینی در مورد این بازی‌ها داغ و داغ‌تر می‌شود و افراد مختلف به اظهار نظر می‌پردازند. در این بین سفیر ایران در قطر هم با روزنامه‌های در همین کشور مصاحبه کرده و گفته ایران و قطر از مرحله گروهی به دور حذفی صعود خواهند کرد. خوب البته ما متوجه هستیم که آقای سفیر خواسته‌های کشور میزبان را داشته باشد، مخصوصاً که خودش هم آنجا ساکن است، اما احتمالاً اگر از امیر قطر هم بپرسید، تیم کشورش را گزینه صعود از گروه اول جام جهانی نمی‌دانند. در این گروه هلند نامدار قرار دارد و البته سنگال که قهرمان آفریقا و یکی از بهترین تیم‌های جهان به‌شمار می‌آید. اکوادور هم دیگر هم‌گروه قطر است. باز خوب است آقای سفیر نگفت قطر قهرمان جهان می‌شود.

چهره روز

مربی در آفساید

بعد از شکست‌های فولاد به ندرت می‌توان نشانه‌ای از جواد نکونام پیدا کرد و صحبتی از این مربی شنید. او علاقه‌ای ندارد که بعد از باخت تیم‌اش به کنفرانس خبری برود و بیزارش از شکست را فریاد بزند. نکونام حالا در سخت‌ترین مقطع حضورش در باشگاه فولاد، ۳ شکست متوالی را تجربه کرده است. او به تیم‌هایی ایتالیا، میانه و پایین جدول باخته و تعداد شکست‌هایش در این فصل از تعداد بردهایش بیشتر شده است. سرمربی فولاد بالاخره در پایان یک سکوت نسبتاً طولانی، یک اظهار نظر کوتاه داشته و برخی بازیکنان باشگاه را مقصر وضع موجود دانسته است. آیا واقعا «هی مسئولیتی» بازیکنان به تعبیر نکونام، دلیلی برای بحران این روزهای باشگاه جنوبی است؟

شاید در اهواز، این بهانه را از نکو بپذیرند اما اگر او به استقلال یا تیم ملی ملحق شده بود، دیگر نمی‌توانست نتایج‌اش را به همین سادگی با گذاشتن فشار بیشتر روی دوش بازیکنان به توجیه کند. همه بازیکنان تاز هوارد این فصل فولاد، با نظر مستقیم خود این مربی جذب شده‌اند. اگر این بازیکنان، آماده نیستند و مسئولیت‌پذیری نشان نمی‌دهند، مقصر اصلی کسی است که آنها را به اهواز برده و لباس فولاد را به تن‌شان کرده است. اگر هم این بازیکنان به لحاظ بدنی و فنی در شرایط خوبی نیستند، باز هم مقصر ماجرا باید کادر فنی فولاد باشد که نتوانسته به خوبی از این نگرانی‌ها بگذرد. به نظر می‌رسد سیاست نقل و انتقالی جواد برای این باشگاه، سیاستی محکوم به شکست بود. نه بازیکنان تمام‌شده‌ای مثل دژاگه و علی قربانی می‌توانند به این تیم کمک کنند، نه بازیکنان کم‌انگیزه‌ای مثل آقایی و پهلوان و نه بازیکنان جوانی مثل کوشکی و علیاری هنوز آماده باز کردن گره بازی‌های بزرگ. اینکه نکو رویه‌وری تیم‌های دفاعی به مشکل می‌خورد، اینک این اواخر تعویض‌های خوبی انجام نداده و تمرکز زیادی نداشته و اینکه دستیارانش بیشتر از کمک فنی، مشغول دعوا با مربیان دیگر هستند، نشانه‌هایی از رو به زوال بودن پروژه نکو در اهواز است.

نکو چه بپذیرد و چه زیر بار نرود، در مربیگری از کارلوس کی‌روش تأثیر ویژه‌ای گرفته است. باین حال او در این فصل به نخستین اصل مهم مرد برتغالی که همیشه حمایت بازیکنان‌ها بوده، پشت کرده است. کی‌روش حتی بعد از قانع‌سازی بازیکنان و رها کردن بازی به‌دست بازیکنانش، یک جمله در انتقاد از آنها به زبان نیاورد. نکو اما با نخستین نیاج بد در لیگ برتر، از بازیکنانش قربانی ساخته است.

حسرت تیم ملی را می‌خورم

وحید محمدزاده که امسال یکی از مهره‌های کلیدی آلومینیوم بوده، از بزرگ‌ترین حسرت فوتبالی‌اش می‌گوید

امیر حسین اعظمی | آلومینیوم ارک در پایان هفته یازدهم

لیگ برتر به رده پنجم جدول صعود کرد. قرار گرفتن در این جایگاه بعد از سپری شدن یک‌سوم از مسابقات، دستاورد خوبی برای شاگردان سیدمهدی رحمتی است، آن هم در حالی که آلومینیوم در ۸ بازی دروازه خودش را بسته نگه داشت که این آمار فوق‌العاده برای آنها محسوب می‌شود. در این میان نقش دروازه‌بان و خط دفاعی آلومینیوم را نباید نادیده گرفت. یکی از بازیکنان تأثیرگذار ارکانی هاد خط دفاعی وحید محمدزاده است. او که سال‌ها تجربه بازی در لیگ برتر را دارد، در مصاحبه با همشهری از بزرگ‌ترین حسرتش در فوتبال می‌گوید، از اینکه به خاطر ویزا تیم ملی را از دست داد.

وینت در مورد رده پنجم جدول صحبت کن. فکر می‌کردی قبل از تعطیلات در این جایگاه قرار بگیری؟

ما در ابتدای فصل امتیازهای بدی از دست دادیم ولی از بازی با ملوان بردهای تیم شروع شد. خدا را شکر که در رتبه خوبی قرار گرفته‌ایم ولی هنوز اتفاق خاصی برای ما رخ نداده و لیگ هم تمام نشده است. پارسا هم در یک مقطع بالای جدول بودیم ولی یکبار هفت رفت اتفاقات سال گذشته برای ما تجربه است. هدف ما این است که روند فعلی را ادامه بدهیم و در پایان لیگ جایگاه خوبی به‌دست بیاوریم.

وینت در ۸ بازی گل نخوردید. آمار فوق‌العاده‌ای است. نمی‌توان نقش مدافعان و دروازه‌بان تیم را نادیده گرفت ولی ما یک تیم هستیم. همه برای گل‌زدن و گل نخوردن تلاش می‌کنیم و تمرینات خوبی را هم زیر نظر کادر فنی انجام می‌دهیم. همه ما با تمام وجود در زمین مسابقه تلاش می‌کنیم تا تیم گل نخورد.

فصل گذشته و هم‌زمان با افول نسبی حسین حسینی دروازه استقلال، از یک پدیده جذاب در قفس توری این تیم رونمایی شد. او کسی نبود جز علیرضا رضایی؛ دروازه‌بان پیشین پیکان که به‌طور ناگهانی و برای مقطعی در جمع این پوشان به دروازه‌بان فیکس تبدیل شد و شروع به درخشش کرد. رضایی در ۱۱ بازی لیگ برتری و ۴ مسابقه حذفی برای استقلال به میدان رفت و نمایش‌های خوبی داشت. در او رگه‌های پررنگ از یک استعداد جدی به چشم می‌خورد و هم‌زمان در تیم ملی امید هم توانست جایگاهش را به‌عنوان دروازه‌بان اول تثبیت کند.

با وجود این اوضاع در فصل جدید برای رضایی خوب پیش رفته است. این سنگربان ۲۳ ساله با توجه به درخشش چشمگیر حسین حسینی به یک نیمکت‌نشین محض تبدیل شده است. حسینی امسال آنقدر خوب بوده که به احتمال فراوان به جام جهانی خواهد رفت و حتی برخی هواداران جدی استقلال عقیده دارند او باید دروازه‌بان فیکس تیم ملی در قطر باشد. از آن طرف از بدشناسی رضایی امسال فعلاً خبری از برگزاری مسابقات جام حذفی هم نبوده است؛ تورنمنتی که گاهی در آن نوبت به حضور گلرهای ذخیره می‌رسد تا از فرم و شرایط بازی دور نشوند. مجموعه این مسائل شرایط سختی را برای رضایی به‌وجود آورد و برخی گمانه‌زنی‌ها حکایت از احتمال خروج این بازیکن در نیم‌فصل دارد.

پدیده در محاق

علیرضا رضایی، دروازه‌بان مستعد استقلال در مرز فراموشی قرار گرفته است

فصل گذشته و هم‌زمان با افول نسبی حسین حسینی دروازه استقلال، از یک پدیده جذاب در قفس توری این تیم رونمایی شد. او کسی نبود جز علیرضا رضایی؛ دروازه‌بان پیشین پیکان که به‌طور ناگهانی و برای مقطعی در جمع این پوشان به دروازه‌بان فیکس تبدیل شد و شروع به درخشش کرد. رضایی در ۱۱ بازی لیگ برتری و ۴ مسابقه حذفی برای استقلال به میدان رفت و نمایش‌های خوبی داشت. در او رگه‌های پررنگ از یک استعداد جدی به چشم می‌خورد و هم‌زمان در تیم ملی امید هم توانست جایگاهش را به‌عنوان دروازه‌بان اول تثبیت کند.

با وجود این اوضاع در فصل جدید برای رضایی خوب پیش رفته است. این سنگربان ۲۳ ساله با توجه به درخشش چشمگیر حسین حسینی به یک نیمکت‌نشین محض تبدیل شده است. حسینی امسال آنقدر خوب بوده که به احتمال فراوان به جام جهانی خواهد رفت و حتی برخی هواداران جدی استقلال عقیده دارند او باید دروازه‌بان فیکس تیم ملی در قطر باشد. از آن طرف از بدشناسی رضایی امسال فعلاً خبری از برگزاری مسابقات جام حذفی هم نبوده است؛ تورنمنتی که گاهی در آن نوبت به حضور گلرهای ذخیره می‌رسد تا از فرم و شرایط بازی دور نشوند. مجموعه این مسائل شرایط سختی را برای رضایی به‌وجود آورد و برخی گمانه‌زنی‌ها حکایت از احتمال خروج این بازیکن در نیم‌فصل دارد.

قرار بود سردار تا اواسط نوامبر دور از لورکوزن بماند و بر این اساس تا قبل از جام جهانی دیگر شانس نداشت که تیم باشگاهی‌اش را همراهی کند. با این حال ظاهراً او آمادگی‌اش را دوباره به‌دست آورده و از اواسط همین هفته می‌تواند برای لورکوزن به میدان برود

برود و اول هفته آینده هم روبه‌روی اشتوتگارت بازی کند. تعطیلات بوندس‌لیگا پس از آن مسابقه شروع می‌شود و آزمون راهی اردوی تیم ملی خواهد شد. در این اردو، او می‌تواند در دیدارهای دوستانه تیم ملی به میدان برود. در حقیقت در فاصله ۲ هفته تا شروع جام جهانی، مهاجم تیم ملی فرصت بازی در ۴ مسابقه رسمی و دوستانه را خواهد داشت. همه این بازی‌ها می‌تواند آزمون را به فرم دلخواهش نزدیک کند و او را از سایه این مصدومیت بدموقع، عبور بدهند. نسبت به ۱۳ سال قبل و جام جهانی روسیه، سردار آزمون حالا بازیکن کاملاً متفاوتی شده است. او پس از نمایش‌های معمولی‌اش در روسیه و مواجه شدن با انتقاد برخی هوادارها، تصمیم به ترک تیم ملی گرفته بود. حالا اما هیچ چیز نمی‌تواند مانع حضور این ستاره در جام جهانی شود. او دیگر بازیکنی نیست که به‌سادگی جا بزند و تسلیم شود. آزمون در این یک‌سال، ماجراهای عجیبی را پشت سر گذاشته است. از امضای قرارداد با لورکوزن و خشم زنتی‌ها که موجب جدایی زودرس آزمون از باشگاه روسیه‌ای شد تا ماجراهای مربوط به در آنگان هیچ چیز به اندازه درخشیدن در جام جهانی، نمی‌تواند اعتماد به نفس او را به ساق‌های سردار برگرداند؛ بازیکنی که چند مسابقه در این جام انجام داده اما امروز موفق به گلزنی در این تورنمنت نشده است. آزمون کارهای بزرگی برای تیم ملی انجام داده اما بزرگ‌ترین مأموریت او در لباس این تیم، در قطر شکل خواهد گرفت. این درست همان نقطه‌ای است که می‌تواند هر بازیکنی را به جست‌وجوی جاودانگی بفرستد. آزمون البته در ۲۰ دیدار باقیمانده تیمش در بوندس‌لیگا، باید از خودش مراقبت کند تا در آستانه جام جهانی دیگر مصدوم نشود. یک آسیب‌دیدگی می‌تواند همه روزهایی بزرگ او را درخشیدن در قطر را نقش بر آب کند. مرز شماره ۲۰ تیم ملی، کم‌کم به روزهای سرنوشته‌ساز جام جهانی نزدیک می‌شود؛ بازیکنی که این بار، هیچ فرصتی را به‌سادگی از دست نمی‌دهد. او این بار حریص‌تر از همیشه به‌نظر می‌رسد؛ و البته جسورتر و برتر به‌تر از گذشته.

سردار آزمون بدموقع مصدوم شد؛ درست در روزهایی که خودش را برای جام جهانی آماده می‌کند و دقیقاً در شرایطی که قصد داشت استعدادهایش را به سرمربی جدید و سرشناس لورکوزن نشان بدهد. این بدشناسی بزرگ برای آزمون بود اما او روزهای سخت آسیب‌دیدگی را پشت سر گذاشته و خیلی زودتر از زمان پیش‌بینی شده، آماده بازگشت به میدان شده است. قرار بود سردار تا اواسط نوامبر دور از لورکوزن بماند و بر این اساس تا قبل از جام جهانی دیگر شانس نداشت که تیم باشگاهی‌اش را همراهی کند. با این حال ظاهراً او آمادگی‌اش را دوباره به‌دست آورده و از اواسط همین هفته می‌تواند برای لورکوزن به میدان برود. آزمون این اواخر در دویب حضور داشت و روند درمانی‌اش را دنبال می‌کرد. او در حضور یکی از مربیان تیم ملی نیز تمرین داشت تا دوباره در فرم خوب قرار بگیرد. تلاش زیاد این ستاره، موجب شد که او زودتر به میدان برگردد و قبل از جام جهانی نیز برای تیمش به میدان برود. از همان روز اول هم مشخص بود که این آسیب‌دیدگی قرار نیست شناس حضور در جام جهانی را از سردار بگیرد. با این حال، این نگرانی بزرگ وجود داشت که او مستقیماً از مصدومیت به جام جهانی تریب شود. اگر این اتفاق رخ می‌داد، بعید بود که با سطح قابل‌قبولی از آمادگی به جام برسد و حتی دور از انتظار بود که روبه‌روی تیم ملی انگلیس در ترکیب اصلی تیم ملی ایران قرار بگیرد. این حال خبر بازگشت بموقع سردار می‌تواند همه چیز را تغییر بدهد. او در بازی این هفته سا-یونیون برلین همراه تیمش نیست اما اواسط هفته در مسابقه با کلن می‌تواند برای نخستین‌بار در تیم ژایی آلونسو به میدان

وینت برخی معتقدند کیفیت فنی بازی‌های لیگ برتر چندان بالا نیست.

خیلی چیزها می‌تواند در این زمینه تأثیرگذار باشد. یکی از مسائل مهم حضور بازیکنان با کیفیت خارجی است که ما در این زمینه از کشورهای عربی و شرق آسیا عقب هستیم. مسئله بعدی کیفیت زمین‌هاست که اصلاً شرایط خوبی ندارند یا توپ‌های لیگ برتر هم استاندارد روز دنیا را ندارند نبودن هواداران در ورزشگاه‌ها هم می‌تواند در کیفیت بازی‌ها تأثیر داشته باشد.

وینت در این چند سال همیشه بحث حضور تو در استقلال و پرسپولیس مطرح شد ولی این اتفاق در نهایت عملی نشد.

دلیلش چه بود؟ خودم به نمی‌دانم چه باید بگویم. در این چند سال صحبت‌هایی شد ولی به نتیجه نرسید. قبل از شروع همین فصل استقلال، سپاهان و گل‌گهر با من صحبت کردند ولی هیچ وقت نیامد تا اسمی از این پیشنهادها بیاورم و مصاحبه کنیم که از فلان تیم‌ها پیشنهاد داشتیم. می‌خواستیم خیلی زود تیم را انتخاب کنیم، آنها به من گفتند صبر کنیم ولی این کار برای من سخت بود. به همین دلیل با آلومینیوم صحبت کردم و قرار دادم امضا شد.

وینت زمان مربیگری فرهاد مجیدی هم از استقلال پیشنهاد داشتی؟

بله، مربی پیشنهاد با یکی از مربیان من صحبت کرده بود ولی در نهایت این موضوع به سرانجام نرسید.

وینت بزرگ‌ترین حسرت فوتبالی‌ات در این چند سال چه بود؟

چند سال پیش که تیم ملی در اتریش قرار بود اردو بزند، کی‌روش من را به اردو دعوت کرد. آن موقع خیلی آماده بودم و به قول فوتبالی‌ها می‌توانستم کار را بگیرم ولی میزبان من صادر نشد و نتوانستم به اردو بروم.

لیگ برتر ایران (جام خلیج فارس)

رتبه	تیم	بازی‌ها	برد	مساوی	باخت	گل-+/-	تفاضل گل	امتیاز
۱	پرسپولیس	۱۱	۷	۳	۱	۳-۱۱	۸	۲۴
۲	استقلال	۱۱	۶	۴	۱	۶-۱۲	۶	۲۲
۳	گل‌گهر	۱۱	۶	۳	۲	۹-۱۷	۸	۲۱
۴	سپاهان	۱۱	۵	۵	۱	۸-۱۵	۷	۲۰
۵	آلومینیوم	۱۱	۴	۴	۳	۴-۷	۳	۱۶
۶	نساجی	۱۱	۴	۴	۳	۱۲-۱۴	۲	۱۶
۷	تراکتور	۱۱	۴	۳	۴	۱۴-۱۴	-	۱۵
۸	مس رفسنجان	۱۱	۲	۸	۱	۴-۵	۱	۱۴
۹	ذوب‌آهن	۱۱	۲	۷	۲	۳-۹	۳	۱۳
۱۰	فولاد	۱۱	۲	۳	۶	۱-۹	-۲	۱۲
۱۱	هوادران	۱۱	۲	۳	۵	۱۱-۸	-۳	۱۲
۱۲	پیکان	۱۱	۲	۶	۳	۹-۶	-۳	۱۲
۱۳	مس کرمان	۱۱	۲	۳	۶	۱۲-۹	-۳	۹
۱۴	ملوان	۱۱	۲	۲	۶	۱۴-۱۰	-۴	۹
۱۵	نفت مسجد سلیمان	۱۱	۲	۳	۶	۲۵-۱۱	-۱۴	۹
۱۶	صنعت نفت	۱۱	۱	۳	۷	۱۴-۵	-۹	۶

مهرای رحمتی

رحمتی یک مربی باشخصیت و دوست‌داشتنی است و از تسلط خوب و صمیمی بازیکنان تیم دارد. یکی از دلایل اصلی ماندن من در تیم، رحمتی بود و خوشحالم که با این مربی کار می‌کنم. قطعاً فوتبال ایران از رحمتی در آینده بیشتر خواهد شنید.